

Investujme do komunitních aktivit

ISSN: 0862-5921
Zdroj: Lidové noviny
Autor: KATEŘINA MENZELOVÁ
Datum: 18.11.2017
Číslo: 267
Str.: 15
Jazyk: cz
Odkaz: <http://www.lidovky.cz/>
Domicil: L267A15A.TXT

Investujme do komunitních aktivit

Pražské perspektivy

Projekty sdílení dosud v Praze ani zdaleka nevyčerpaly svůj potenciál, říká datová analytička Dita Přikrylová "Vidím samá pozitiva," odpovídá datová analytička Dita Přikrylová na dotaz, co považuje za současný největší problém Prahy. "Jsem asi deformovaná svou sociální bublinou. Zním Prahu jinak. Je to tím, že se pohybuji v komunitě lidí, která se snaží svět kolem sebe zlepšovat, například projektem Rekola," konstatuje v devatenáctém rozhovoru z dvacetidílného seriálu LN a Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí o budoucnosti Prahy.

- LN Jak funguje projekt Rekola?

Projekt Rekola v současnosti funguje v několika městech včetně Prahy. Původní myšlenkou bylo, že se stará kola umístila na několika místech, lidé si je půjčovali a používali jako alternativu k městské hromadné dopravě. V současnosti už je z toho skutečný bikesharing fungující na základě mobilní aplikace. Kdekoliv po Praze si lze půjčit kolo, kdekoliv ho zase vrátit a zamknout. V rámci projektu Rekola je nyní k dispozici zhruba sto různých kol. Projekt je převážně komunitní záležitostí, využívají jej ale i lidé, kteří nechtějí spoléhat jen na hromadnou dopravu nebo fandí lepšímu životnímu prostředí.

- LN Jaké jsou další projekty?

Třeba Kokoza, sdílené komposty po Praze. Kolem sebe mám také řadu sociálních startupů včetně projektu Pragulic, jenž dělá osvětu bezdomovectví. Bezdomovci provázejí turisty po Praze, výborně ji totiž znají. Pracují na neformálních projektech vzdělávání. Myslím, že zde chybí více a větších komunitních projektů.

- LN Má tento typ dopravy sdílenými koly budoucnost, nebo zůstane jen doplňkem?

Má obrovskou budoucnost, přestože v Praze funguje systém hromadné dopravy skvěle. Ani já vždy nesáhnu po růžovém kole. Hromadná doprava je spolehlivá. Autem bych už po Praze nikdy nejela.

- LN Drtivá většina lidí tvrdí, že největším problémem Prahy je doprava a nedokončené hlavní infrastrukturní stavby. Vidíte to také tak?

Nikoli. Je ale velmi důležité rozlišovat mezi generacemi. Stejně staří lidé, jako jsem já, ještě nemají rodinu. Když už ji někdo má, je asi nejlepší se odstěhovat někam za Prahu. A pak je nutné spoléhat se na flexibilnější způsob dopravy, než je třeba vlak. Lidé, kteří ale žijí ve městě, autem jezdit nemusejí. Mnohdy je to i pomalejší způsob přepravy. Kdybych hledala místo pro bydlení za Prahou, volila bych tak, aby tam vedlo dobré vlakové spojení. Jezdila bych vlakem, protože jsem tak vyrostla. Pro rodinu to ale může být jiné. Možná, že i naše generace dospěje do situace, kdy

bude více spoléhat na auto. Jsemale přesvědčena, že většině z nás je sympatická myšlenka sdílení, a když už pojedeme autem, budeme používat aplikace, jako je BlaBlaCar nebo Uber.

- LN Kdybyste měla pravomoc rozhodnout, kam investovat peníze, zvolila byste podporu projektů sdílení, nebo byste podpořila zlepšení dopravní infrastruktury?

Stoprocentně bych je investovala do projektů sdílení. Ty totiž, například sdílení kol, dosud ani zdaleka nevyčerpaly svůj potenciál. Stálo by za to investovat do komunitních projektů. Společenský problém se díky nim vyřeší zdola, velice nízkonákladově, přirozeně, s podporou lidí. To je nejdůležitější, protože je jasné, že nevznikne proti takovým projektům odpor. Jakákoliv změna je pro lidi těžká, pokud do ní nejsou zapojeni. Investování do takových projektů sdílení dává velký smysl.

- LN Jak se díváte na elektromobily? Teď se hodně hovoří o budování dobíjecích stanic.

Považuji je za skvělý nápad, ostatně jako jakoukoliv koncepci smart cities, jež počítá s lepším využitím energie nebo vybízí k lepšímu chování k životnímu prostředí.

- LN Souhlasila byste s omezením vjezdu aut do centra Prahy, například zavedením mýta? I to by pomohlo odlehčit dopravě.

Možná, ale kdyby se to mělo zavést, nejprve by se musela v některých okrajových částech Prahy zlepšit hromadná doprava. Jsou totiž místa, která jsou relativně blízko centra, ale hromadnou dopravou se do nich není možné dostat.

- LN Zmínila jste projekt smart cities založený na moderních technologiích. Jak v budoucnu změní život ve městech?

Myslím si, že to bude značně souviset s internetem věcí (označení pro propojení vestavěných zařízení s internetem – pozn. red.). Na různých místech bude umístěna spousta senzorů, díky nimž bude třeba možné regulovat dopravu. Internet věcí je fenomén, který umožní mnohem chytřejí využívat infrastrukturu.

- LN Je Praha zeleným městem?

Některé části Prahy, jako je Prokopské údolí či nábřeží Vltavy, jsou nádherné. Jsem typickou naplaveninou z Moravy. Pro mne byl ze začátku život v Praze šok, protože jsem do té doby žila na malém městě, kde byla spousta polí a lesů. Zpočátku jsem měla dojem, že v Praze je zeleně málo. Ale pak jsem si našla své "zeleno". Určitě by ho mohlo být více a je smutné, že se zelené plochy zastavují. Například Londýn je mnohem větší než Praha, ale je zelenější. Dokážou tam parky lépe využívat.

- LN Developeři si stěžují, že jsou ochotni do svých projektů zakomponovat parky, ale po jejich dokončení se o zelené plochy nikdo nechce starat.

Každý člověk by měl být odpovědný ke svému prostředí. Nejlevnějším řešením je, když se o takové prostory bude starat komunita. Lidem se to ale musí vysvětlit, musí se jim "prodávat" tato myšlenka a ukazovat výhody. Chápu, že to není jednoduché. Jde přece především o to, aby se lidem dobře žilo. Miluji Holešovice, protože tam není vykonstruovaný kancelářský svět. Žije to tam. Líbí se mi komunita kolem holešovického projektu Vnitrobloc. Je to silné komunitní místo, které si vybudovali lidé a chodí tam rádi. Vnitrobloc vznikl v opuštěných, nevyužívaných prostorách. Je tam kavárna, obchod, kino, taneční sál. Nevznikl shora. Takové projekty mají větší šanci uspět než ty, u nichž někdo shora rozhodne, že vzniknou, že tam budou chodit lidi se bavit. Nemají duši. Určitě by stálo za to, propojit tyto dva světy – vedení města a komunity. Dnes každý, kdo vede komunitu, financuje projekty z darů či je různě "splácává". Lze to tak dělat, ale občas by stálo za to, aby město takové projekty podpořilo.

- LN Jak by měla komunikace mezi vedením města a komunitami probíhat?

Obě strany by měly spolu komunikovat, ale město nesmí měnit charakter projektů. Ukážu na příkladu proč. Podílím se na projektu vzdělávání, na který bychom mohli žádat o dotaci na ministerstvu školství, protože je zájem, aby si děti na školách osvojovaly digitální dovednosti. Pro nás je ale jednodušší udělat projekt bez dotace, protože podmínky dotací limitují. Líbí se nám volnost. Během roku můžeme třeba změnit osnovy, protože jsou zastaralé, a začneme učit programovat v úplně jiném jazyce. Fondy a projektové peníze sice pomohou, ale zaškrtí inovačního ducha. Bojíme se toho, raději se staráme o každou korunu. Vedení města by mělo více důvěřovat a dát projektům peníze na hraní. Zmnohých vzniknou úžasné věci. Chápu ale, že úředníci musejí něco kontrolovat, musejí vidět, co se pořídilo za investované peníze. Bylo by asi lepší, kdyby město mělo funkci spíše donátora než podporovatele projektů. Mělo by s komunitami vést otevřenou diskusi a znát komunitní projekty. Mnoho z nich totiž řeší klíčové záležitosti, které má město na pořadu. Zatím se příliš neprojevuje důvěra v komunitní projekty. Ale první střípky změny již vidím, i když se netýkají přímo magistrátu.

- LN Jaké?

Každý rok probíhá týden na podporu programování. Letos jsme ve spolupráci s Městskou knihovnou v Praze, Microsoftem, Akademií programování a s ministerstvem školství uspořádali týden programování pro malé děti, který navštívilo asi 350 dětí. Tato aktivitu neměla přesně stanovené limity – kolik dětí se má účastnit nebo kolik jich máme oslovit a co konkrétně je máme naučit – a děti odcházely nadšené a měly zájem se přihlásit do dlouhodobých kurzů. Projekt, přestože neměl přesně stanovené výstupy, podpořilo ministerstvo školství. Ukázali jsme, že svěřenou důvěru dokážeme dobře zužitkovat. Projekt bude pokračovat i v dalších letech. Člověk nemusí mít organizaci nebo sedět v nějaké veřejné instituci, aby mohl věci ovlivnit. Každý může podpořit myšlenku zeleného města, lepšího vzdělávání a další. Všichni můžeme přispět.

- LN Bude komunitních projektů neustále přibývat?

Ano, bude jich více a budou silnější. Lidé v Praze bohatnou. Na Maslowově pyramidě potřeb se posouvají výš. Řeší prostředí kolem sebe, seberealizaci. Tohoto odpovědného přístupu a motivace lidí by se mělo využít. Vidím to pozitivně, protože aktivní přístup je čím dál běžnější. Lidé se zajímají, jak se budou stravovat, od koho budou nakupovat potraviny, jak budou jezdit do práce. Určitě nemluvím za milionovou masu. Postupně se ale přidávají další. Člověk nemůže čekat změnu, pokud jí sám nejde naproti.

- LN Praha je pro spoustu svých návštěvníků známá především svou bohatou historií. Jak by se měla do budoucna profilovat?

Pokračovala bych v tom, zachovala bych, jak se chováme k historickému jádru. Je nádherné. Až když člověk jede do zahraničí, zjistí, co má doma. Líbí se mi duše Prahy. Je pravdou, že místní se uchylují spíše do částí mimo centrum, ale není to tak v každém městě, že do oblastí nejvíce navštěvovaných turisty chodí místní mimo turistické hodiny? Nemyslím si, že Praha něco ztrácí. Zachovává si historické jádro, a pokud její nálepkou i do budoucna zůstane, že má bohatou historii, je to dobře. Nepředělávala bych starou Prahu, ani bych ji nedoplňovala moderní architekturou. Cestu vidím v novém využití starých budov. Máme čtvrti, jež jsou obrazem dnešní doby.

- LN Mnozí si stěžují, že Praha nemá vizi. Souhlasíte?

Ano. Občas je vidět dohánění trendů, které již v zahraničí fungují. Připadá mi, že se Praha hledá. Proces utváření vize je přínosný, zajímavý a určitě se odehrává. Do diskusí by však měly být zapojeny širší vrstvy společnosti.

V předchozí, 18. části 20dílného seriálu LN a Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí (ARTN) o budoucnosti Prahy vyšel rozhovor s historikem architektury Zdeňkem Lukešem. V posledním, 20. díle vyjde rozhovor s prezidentkou Skanska Property ČR Marií Passburgovou.

Dita Přikrylová Podnikatelka, datová analytička a spoluzakladatelka platformy Czechitas, která vzdělává ženy v informačních technologiích – nabízí jim nejen školení, ale i možnost pracovat pro renomované firmy v Česku a v zahraničí. Absolvovala magisterské studium datové analýzy na **Fakultě informatiky** a informatický obor na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Americký časopis Forbes ji zařadil do prestižního žebříčku Forbes 30 pod 30 (třicet nejtalentovanějších Čechů pod 30 let). Je držitelkou Ceny evropského občana, kterou uděluje Evropský parlament.

ILUSTRACE RICHARD CORTÉS

O autorovi: KATEŘINA MENZELOVÁ, redaktorka LN